

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: L. S.
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15.5.2025 č.j. X.

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty námitky žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. X. ze dne 28. 2. 2025, jímž byl odňat žalobci od 10. 4. 2025 invalidní důchod podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“), neboť podle posudku lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „lékař IPZS“) ze dne 21. 2. 2025 již

žalobce není invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 20 %.

2. Žalobce v žalobě tvrdil, že v minulosti mu byl přiznán invalidní důchod 1. stupně s mírou poklesu pracovní schopnosti 35%. Nyní, při posuzování stejného zdravotního stavu a ze stejných lékařských zpráv, byla stanovena míra poklesu pouze 20%. Tento zásadní rozpor nebyl nijak věcně odůvodněn a žalobce jej považuje za nelogický a nesprávný. Zprávy od odborných lékařů (MUDr. N., MUDr. K., MUDr. Č.) potvrzují přetrvávající potíže s páteří, bolestivost a omezenou pohyblivost. Tyto obtíže žalobce trvale omezují ve výkonu jakékoliv práce a každodenním životě. Posudkový lékař se zaměřil pouze na vybrané nálezy, avšak zcela opomněl subjektivní obtíže, omezení hybnosti, bolesti a další faktory, které mají vliv na žalobcovu pracovní neschopnost.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí s tím, že novým posudkem o invaliditě, vypracovaným lékařem IPZS pro námitkové řízení na základě posouzení zdravotního stavu žalobce ze dne 6. 5. 2025, bylo zjištěno, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zdp. Nejedná se již o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp, neboť jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 20 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu E (dorzopatie a spondylopatie), položce 1b (bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének - s lehkým funkčním postižením, postižení zpravidla více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), v platném znění (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10 - 20 %, přičemž lékař IPZS pro námitkové řízení zvolil horní hranici taxace, tj. 20 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 vyhlášky o posuzování invalidity nemění.
4. Žalobu soud neshledal důvodnou.
5. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
6. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního

zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č.j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4.12.2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

7. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25.9.2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č.j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11.11.2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
8. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
9. Soud doplnil dokazování o posudek posudkové komise MPSV CR v Plzni ze dne 22. 10. 2025, podle něhož:
10. Posudková komise MPSV nejprve shrnula předchozí řízení: Prvotní posudkové řízení na OSSZ proběhlo dne 24. 1. 2023, rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti stanovena istmická spondylolistéza L5/S1, pokles prac. schopností určen v kapitole XIII. odd. E, pol. 1c) ve výši 35 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Posuz. uznán invalidním v I. st. od data 24. 1. 2023.
11. V rámci KLP invalidity dne 21. 2. 2025 lékař pověřený vypracováním posudku pro IPZS Tachov uznal rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti vertebrogenní algický syndrom se ztrátou pracovní schopnosti v kapitole XIII., oddíl E, položce 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. ve výši 20 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Invalidita odůvodněna. Námitkové řízení proběhlo dne 6. 5. 2025 se shodným posudkovým závěrem.
12. Posudková komise MPSV shodně s OSSZ a lékařem ČSSZ určila rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bolestivý páteřní syndrom bederního úseku na podkladě graf. vyš. verifikované istmické spondylolistézy L5/S1 I. st. s lehkou foramen. stenozou a facetovým syndromem.
13. Podle zhodnocení zdravotního stavu neurologem v komisi dle posledního neurologického vyšetření ze dne 13. 12. 2024 se jedná o prosté lumbalgie bez kořenové léze i iritace, jen s lehkou poruchou statiky a dynamiky bederní páteře.
14. V souladu s doloženými lékařskými nálezy a na základě neurologického hodnocení zdrav. stavu odborným lékařem z oboru neurologie v komisi, klasifikuje PK MPSV dané postižení funkčně jako lehké, bez doprovodné radikulopatie a projevů kořenové iritace, s lehkou statodynamickou poruchou v beder, úseku, bez významného neurologického dráždění i zn. svědčících pro možnou symptomatologii moč. měchýře. Procentuální ztrátu pracovní schopnosti komise hodnotí shodně s IPZS i ČSSZ v kapitole XIII, odd. E, pol. 1b) přílohy k

vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20 %. Se zohledněním dělnické profese stanovuje komise ztrátu PS v horní hranici citovaného procentního pásma, ve výši 20 %, uvedeným hodnocením jsou vyčerpány podmínky pro využití §3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., při současné absenci dalších závažnějších zdravotních postižení.

15. Žalobce byl posuzován jako mechanik.
16. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je podle posudkové komise MPSV zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položka 1 b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.
17. Výsledný pokles pracovní schopnosti ve výši 20 % neodpovídá invaliditě, která zaniká od data 21. 2. 2025.
18. Podle posudkové komise MPSV nelze hodnotit dle stejné kapitoly, oddílu, položky, písmene c) nebo d), neboť se nejedná o středně těžké ani těžké postižení více páteřních úseků s recidivujícími nebo trvalými projevy kořenového dráždění, s těžkým poškozením nervů, se závažnými parézami, svalovými atrofiemi, se symptomatologií neurogenního močového měchýře nebo závažnými poruchami funkce svěračů.
19. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není posuzovaný schopen výkonu těžké fyzické práce, práce spojené s manipulací těžkými břemeny, práce ve vynucených neměnných polohách. Schopen odpovídajícího pracovního zařazení respektujícího uvedená omezení, s možností střídání poloh sed-stoj.
20. K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.
21. Dle názoru soudu posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce a s lékařskými zprávami předloženými v řízení před soudem. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni s obsahem posudku. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
22. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalovaného. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 20 %, což podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění neodpovídá invaliditě žádného stupně.
23. Z výše shrnutých okolností vyplývá, že posudková komise MPSV dospěla ke stejným závěrům jako předchozí dvě posudkové komise ve správním řízení, tedy že žalobce není nadále invalidní v žádném stupni.
24. Soud zhodnotil posudek PK MPSV samostatně i v souvislosti s ostatními podklady ve správním spisu a dospěl k závěru, že posudek je s nimi v souladu, je přezkoumatelný, jeho závěry jsou logické.
25. Námitku žalobce v žalobě, že se podle jeho názoru jeho zdravotní stav nezlepšil, soud neshledal důvodnou, neboť, jak správně uvedla posudková komise, žalobcem tvrzené potíže

jsou subjektivního charakteru a nemohou být podkladem pro uznání invalidity, jelikož tyto tvrzené nemají odpovídající funkční korelát v doložených odborných nálezech.

26. Posudková komise MPSV se vyjádřila i k námitce žalobce v žalobě o nepřezkoumatelnosti závěrů posudkových lékařů v předchozích řízeních na základě skutečnosti, že dříve byl žalobce uznán invalidním a nyní nikoli. Posudková komise MPSV k tomuto uvedla, že v posudkové rozvaze lékaře OSSZ dne 24. 1. 2023, kdy posuzovaný uznán invalidním v I. st., byl vysloven předpoklad možného pozitivního ovlivnění zdravotního stavu posuz. v důsledku léčebných (absolvována rehabilitační a lázeňská léčba) a režimových opatření s paralelním zlepšením pracovní schopnosti, který lze považovat za naplněný.
27. Tento závěr soud shledal přezkoumatelným, logicky zdůvodněným a správným a dodává, že v každém řízení je posuzován aktuální zdravotní stav žadatele o invalidní důchod, přičemž bývají zpravidla k jeho posouzení rozhodujícími podklady odborné lékařské nálezy z posledního roku před vydáním rozhodnutí.
28. Z uvedeného podle názoru soudu také vyplývá, že všechny posudkové komise dostatečně zohlednily omezení pracovní schopnosti žalobce ve vztahu k jeho hlavnímu pracovnímu zařazení.
29. Soud na základě uvedeného nepovažuje za důvodnou ani žalobní námitku, že žalovaná řádně neposoudila zdravotní problémy žalobce, když oba správní orgány posoudily celkovou míru poklesu pracovní schopnosti žalobce stejně, jako v soudním řízení posudková komise MPSV.
30. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
31. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaná, jež měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 9. ledna 2026

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně